

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ กับองค์ประกอบด้านสภาพของอาจารย์ผู้สอน องค์ประกอบด้านสภาพสังคมของสถาบัน องค์ประกอบด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถาบัน และองค์ประกอบด้านการฝึกอบรม
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านสภาพของอาจารย์ผู้สอน องค์ประกอบด้านสภาพสังคมของสถาบัน องค์ประกอบด้านการสนับสนุนของผู้บริหารสถาบัน และองค์ประกอบด้านการฝึกอบรมที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่อาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จาก 10 มหาวิทยาลัย ได้ตัวอย่างสำหรับการวิจัย 385 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอน สภาพสังคมในมหาวิทยาลัย การสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร และการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านสถานภาพของอาจารย์ผู้สอน ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร และด้านการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษากับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา พร้อมทั้งหาตัวทำนายที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยแบบปกติ (Multiple Regression Analysis) และวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss/pc+

สรุปผลการวิจัย

1. การยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอาจารย์มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละชั้นของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา พบว่า อาจารย์มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาชั้นการตั้งใจ ในระดับมาก และอาจารย์มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาชั้นการรับรู้ ชั้นการตัดสินใจ ชั้นการนำไปใช้ และชั้นการยืนยัน ในระดับปานกลาง

2. ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร และด้านการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษากับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

2.1 ชั้นการรับรู้ พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 33 ตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มาก 14 อันดับแรก แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านสภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r = -.4273$)

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 4 ตัว ได้แก่

(1) การพัฒนาคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($r = .4957$)

(2) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของมหาวิทยาลัย ($r = .4229$)

(3) ท่านและเพื่อนอาจารย์ของท่านสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมด้านสื่อการสอน ($r = .4185$)

(4) ความร่วมมือของอาจารย์ต่อการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของมหาวิทยาลัย ($r = .4057$)

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 4 ตัว ได้แก่

(1) การจัดให้มีโครงการจัดฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในแต่ละปี ($r = .4811$)

(2) ผู้บริหารสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r = .4482$)

(3) การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r = .4413$)

(4) จัดการให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีโอกาสหมุนเวียนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r = .4346$)

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 6 ตัว ได้แก่

(1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ($r=.5469$)

(2) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายใน ($r=.5056$)

(3) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($r=.4760$)

(4) การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่แก่ผู้ร่วมงาน ($r=.4244$)

(5) ท่านสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง ($r=.4173$)

(6) ท่านเคยเข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ ($r=.3986$)

2.2 ชั้นการสูงใจ พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 32 ตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มาก 16 อันดับแรก แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านสภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) ไม่เคยเข้ารับการอบรม ($r= -.4279$)

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 6 ตัว ได้แก่

(1) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรม ($r= .4669$)

(2) ความสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารในตำราหรือเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r= .4248$)

(3) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($r= .3408$)

(4) การพัฒนาคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r= .3339$)

- (5) ความร่วมมือของอาจารย์ต่อการฝึกอบรมฯ ของมหาวิทยาลัย ($r = .3196$)
- (6) ความสนใจของอาจารย์ต่อการฝึกอบรมฯ ของมหาวิทยาลัย ($r = .3203$)
- (7) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ ($r = .3068$)

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- (1) จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้ฝึกอบรมฯ ($r = .3056$)
- (2) จัดให้มีโครงการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในแต่ละปี ($r = .3008$)

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 7 ตัว ได้แก่

- (1) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง ($r = .4791$)
- (2) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ($r = .4506$)
- (3) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($r = .4134$)
- (4) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายใน ($r = .3975$)
- (5) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ ($r = .3668$)
- (6) การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่แก่ผู้ร่วมงาน ($r = .3524$)
- (7) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน ($r = .3253$)

2.3 ขั้นการตัดสินใจ พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 32 ตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มาก 16 อันดับแรก แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านสภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- (1) การไม่เคยเข้ารับการอบรม ($r = -.5662$)

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 5 ตัว ได้แก่

- (1) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ ($r = .5196$)
- (2) การพัฒนาคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($r = .4981$)
- (3) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ของมหาวิทยาลัย ($r = .4742$)
- (4) ความสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารในตำราหรือเอกสารอื่นๆ ($r = .4725$)

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- (1) การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมฯ ($r = .4740$)
- (2) จัดให้มีโครงการจัดฝึกอบรมฯ ในแต่ละปี ($r = .5113$)

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- (1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ($r = .7025$)
- (2) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายใน ($r = .5994$)
- (3) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง ($r = .5927$)
- (4) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($r = .5768$)
- (5) การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่แก่ผู้ร่วมงาน ($r = .5367$)
- (6) การเข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ ($r = .5280$)
- (7) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกัน ($r = .5190$)
- (8) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก ($r = .4963$)

(9) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน ($r=.4823$)

2.4 ขั้นการนำไปใช้ พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 31 ตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มาก 16 อันดับแรก แบ่งเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ด้านสภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) การไม่เคยเข้ารับการอบรม ($r= -.4279$)

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 5 ตัว ได้แก่

(1) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง ($r= .5112$)

(2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ ($r= .4940$)

(3) ความสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารในตำราหรือเอกสารอื่นๆ ($r= .4566$)

(4) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($r= .4222$)

(5) การพัฒนาคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย ($r= .4143$)

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) จัดให้มีโครงการจัดฝึกอบรมฯ ในแต่ละปี ($r=.4358$)

(2) มีโอกาสหมุนเวียนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ($r=.4198$)

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- (1) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($r=.6236$)
- (2) การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่แก่ผู้ร่วมงาน ($r=.5793$)
- (3) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ($r=.5629$)
- (4) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง ($r=.5057$)
- (5) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก ($r=.4902$)
- (6) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ ($r=.4849$)
- (7) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายใน ($r=.4722$)
- (8) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน ($r=.4022$)

2.5 ขั้นการยืนยัน พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 32 ตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มาก 16 อันดับแรก แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- (1) การไม่เคยเข้ารับการอบรม ($r= -.4346$)

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ ($r= .5173$)
- (2) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของมหาวิทยาลัย ($r= .4839$)
- (3) ความร่วมมือของอาจารย์ต่อการฝึกอบรมฯของมหาวิทยาลัย ($r= .4733$)

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหาร พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 3 ตัว ได้แก่

(1) จัดให้มีโครงการจัดฝึกอบรมฯ ในแต่ละปี ($r = .5234$)

(2) การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมฯ ($r = .5171$)

(3) จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้ฝึกอบรมฯ ($r = .5024$)

(4) จัดการให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีโอกาสหมุนเวียนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ($r = .4769$)

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 9 ตัว ได้แก่

(1) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($r = .6724$)

(2) การเข้ารับการอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ($r = .8569$)

(3) การเข้ารับการอบรมกับวิทยากรภายใน ($r = .5942$)

(4) การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปเผยแพร่แก่ผู้ร่วมงาน ($r = .5909$)

(5) การสมัครเข้ารับการอบรมด้วยตนเอง ($r = .5408$)

(6) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกัน ($r = .5235$)

(7) เข้ารับการอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ ($r = .5176$)

(8) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน ($r = .5079$)

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า โดยภาพรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาชั้นต่างๆ มาก 5 อันดับแรก แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย ได้แก่

(1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

($r = .7025$)

(2) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน ($r = .6724$)

(3) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายใน ($r = .5994$)

(4) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง ($r = .5927$)

2. ด้านสถานภาพส่วนตัว

(1) การไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ($r = .5662$)

3. ในการหาตัวทำนายเพื่ออธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยวิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ผู้วิจัยขอสรุปด้วยตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 22 ตัวแปรที่มีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา โดยวิธีการวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ (แสดงด้วยสัญลักษณ์ *) และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด (แสดงด้วยสัญลักษณ์ /)

ตัวแปรที่มีส่วนร่วม ในการทำนาย	ลำดับขั้นการยอมรับการฝึกอบรม ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา				
	รับรู้	สนใจ	ตัดสินใจ	นำไปใช้	ยืนยัน
1. การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	/		*	/	/
2. ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	/	/	/	/	
3. เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ	*	/			
4. การพัฒนาคุณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อ					

ตัวแปรที่มีส่วนร่วม ในการทำนาย	ลำดับชั้นการยอมรับการฝึกอบรม ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา				
	รับรู้	ตั้งใจ	ตัดสินใจ	นำไปใช้	ยืนยัน
การศึกษาในมหาวิทยาลัย	/				
5. ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ	/	* /	* /	* /	* /
6. การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน	/				
7. มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง	/		* /	* /	* /
8. การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง		* /			
9. จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการฝึกอบรมฯ		/			
10. การให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีโอกาสหมุนเวียนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการ		/			
11. วุฒิต่างการศึกษาปริญญาตรี		/			
12. ความสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารในตำราหรือเอกสารอื่นๆ			/		
13. การได้รับการติดตามผลการปฏิบัติงานหลังการฝึกอบรม			/		
14. ผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา			/		/
15. เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ		*	/	/	* /
16. ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี			/	/	
17. การเข้ารับการฝึกอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน			* /		

ตัวแปรที่มีส่วนร่วม ในการทำนาย	ลำดับชั้นการยอมรับการฝึกอบรม ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา				
	รับรู้	สนใจ	ตัดสินใจ	นำไปใช้	ยืนยัน
18. การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก			/	* /	
19. การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไป ใช้ในการปฏิบัติงาน				* /	* /
20. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมฯ				* /	
21. สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์				/	
22. การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาส เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมฯ					/
23. ตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์					* /
24. เคยเข้ารับการอบรมมากกว่า 3 ครั้ง/ปี	*				
25. เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง/ปี	*	*	*	*	
26. เคยเข้ารับการอบรม 2-3 ครั้ง/ปี	*	*	*		
27. จัดให้มีโครงการจัดฝึกอบรมฯ ในแต่ละปี		*			
28. ประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี				*	
29. ประสบการณ์ในการสอน 15 ปีขึ้นไป				*	

3.1 ชั้นการรับรู้ พบว่ามีตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด แบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

การวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

(1) เคยเข้ารับการอบรมมากกว่า 3 ครั้ง/ปี

(2) เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง/ปี

(3) เคยเข้ารับการอบรม 2-3 ครั้ง/ปี

2. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 53.34 ($R^2=5334$)

การวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 7 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

(1) การพัฒนาคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย

(2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ

(3) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ

4. ด้านการสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

(2) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 47.97 ($R^2=4797$)

3.2 ขั้นการจริงใจ พบว่ามีตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด แบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

การวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย 1 ตัว ได้แก่
 - (1) เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง/ปี
 - (2) เคยเข้ารับการอบรม 2-3 ครั้ง/ปี
2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่
 - (1) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ
3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่
 - (1) จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการฝึกอบรมฯ
4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่
 - (1) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ
 - (2) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาได้ร้อยละ 49.20 ($R^2 = .4920$)

การวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) ไม่เคยเข้ารับการอบรม

(2) วุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้ฝึกอบรมฯ

(2) มีโอกาสหมุนเวียนเข้ารับการฝึกอบรมหรือสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาขั้นการุงใจได้ร้อยละ 41.14 ($R^2=41.14$)

3.3 ขั้นการตัดสินใจ พบว่ามีตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด แบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

การวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง/ปี

(2) เคยเข้ารับการอบรม 2-3 ครั้ง/ปี

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- (1) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง
- (2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- (1) เข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน
- (2) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 76.28 ($R^2 = .7628$)

การวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ได้ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 11 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- (1) การไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (2) ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) ความสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารในตำราหรือเอกสารอื่นๆ
- (2) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง
- (3) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

- (1) ผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว ได้แก่

- (1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- (2) การได้รับการติดตามผลการปฏิบัติงานหลังการฝึกอบรม
- (3) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- (4) การเข้ารับการฝึกอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน
- (5) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาชั้นการตัดสินใจได้ร้อยละ 72.13 ($R^2=7213$)

3.4 ชั้นการนำไปใช้ พบว่ามีตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด แบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

การวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง/ปี
- (2) ประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี
- (3) ประสบการณ์ในการสอน 15 ปีขึ้นไป

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง
- (2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ
- (3) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรม

3. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- (1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก
- (2) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาขั้นการตัดสินใจได้ร้อยละ 66.66 ($R^2=.6666$)

การวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) การไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (2) ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี
- (3) สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง
- (2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ
- (3) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- (1) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน
- (2) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก
- (3) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาขั้นการตัดสินใจได้ร้อยละ 63.47 ($R^2=.6347$)

3.5 ขั้นการยืนยัน พบว่ามีตัวแปรที่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว และการวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

การวิเคราะห์พหุคูณโดยใช้ตัวแปรทั้งหมดทุกตัว พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ตัว ได้แก่

(1) ตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง

(2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ

(2) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาขั้นการตัดสินใจได้ร้อยละ 71.68 ($R^2 = .7168$)

การวิเคราะห์พหุคูณแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด พบตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว โดยแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย 1 ตัว ได้แก่

(1) ตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

(1) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง

(2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ตัว ได้แก่

- (1) ผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (2) การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมฯ

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว ได้แก่

- (1) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน
- (2) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- (3) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ

โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษารับการตัดสินใจได้ร้อยละ 68.43 ($R^2=6843$)

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า โดยภาพรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนในการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากการวิเคราะห์หาคูณแบบปกติ และแบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 มีจำนวน 29 ตัว โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 10 ตัว ได้แก่

- (1) ไม่เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (2) วุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี
- (3) ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี
- (4) สังกัดสาขาวิชาสังคมศาสตร์
- (5) ตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์
- (6) เคยเข้ารับการอบรมมากกว่า 3 ครั้ง/ปี
- (7) เคยเข้ารับการอบรม 1 ครั้ง/ปี

- (8) เคยเข้ารับการอบรม 2-3 ครั้ง/ปี
- (9) ประสบการณ์ในการสอน 6-10 ปี
- (10) ประสบการณ์ในการสอน 15 ปีขึ้นไป

2. ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ตัว ได้แก่

- (1) การพัฒนาคุณภาพอาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในมหาวิทยาลัย
- (2) ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ
- (3) มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง
- (4) ความสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารในตำราหรือเอกสารอื่นๆ
- (5) การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมฯ

3. ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหารสถาบัน พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ตัว ได้แก่

- (1) เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ
- (2) จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้ฝึกอบรมฯ
- (3) ให้อาจารย์มีโอกาสหมุนเวียนเข้ารับการฝึกอบรม
- (4) ผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
- (5) การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมฯ
- (6) จัดให้มีโครงการจัดฝึกอบรมฯ ในแต่ละปี

4. ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัย พบว่ามีตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 ตัว ได้แก่

- (1) การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- (2) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุต่างกัน
- (3) การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง
- (4) การได้รับการติดตามผลการปฏิบัติงานหลังการฝึกอบรม
- (5) เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- (6) การเข้ารับการอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน
- (7) การเข้ารับการอบรมกับวิทยากรภายนอก

(8) การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ ใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยยังไม่ได้อำนวยความสะดวกแก่อาจารย์ในการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาอย่างพอเพียง อีกทั้งการจัดบริการที่มีประสิทธิภาพต้องใช้งบประมาณมากพอสมควร ซึ่งมหาวิทยาลัยอาจจะยังมีอุปสรรคด้านงบประมาณอยู่ ดังที่ พวงทอง สถิตพงศ์สถาพร (2533) และวิรัช เขียดบัว (2534) ได้พบว่า สิ่งที่สำคัญที่มีส่วนเอื้ออำนวยให้อาจารย์ผู้สอนยอมรับนวัตกรรมไปใช้ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนหรือการส่งเสริม ตลอดจนการให้ความสะดวก และการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ และคณะผู้บริหารของสถาบัน ทั้งด้านวิชาการ การเงิน และวัสดุอุปกรณ์ช่วยสอน ไรยยศ เรืองสุวรรณ (2533) และ ประหยัด จีระวรพงศ์ (2528) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า การฝึกอบรมทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาจำเป็นที่จะต้องมีความพร้อมในหลายๆ ด้าน ทั้งในด้านคุณลักษณะของเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ระยะเวลา งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลายที่สนับสนุนการฝึกอบรม ซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการบริการและการส่งเสริมจากหน่วยงาน หรือผู้บริหารสถาบันอย่างจริงจังจึงจะดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง เช่นเดียวกับงานวิจัยที่พบในครั้งนีพบว่า ผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณเพื่อการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง การพัฒนาคณาจารย์ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ในระดับปานกลาง เปิดโอกาสให้มีการไปอบรม / ดูงานต่างประเทศ และเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่น อยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า อาจารย์และเพื่อนอาจารย์สนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรม และสนใจศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำราที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้การยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงนัก ดังที่ โรเจอร์ (1983)

กล่าวว่า ถ้าบุคคลได้รับความรู้และข่าวสารจากช่องทางสื่อสาร จะมีผลทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรม ในขณะที่บุคคลที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนน้อย จะมีแนวโน้มที่จะไม่ยอมรับนวัตกรรม ดังผลการวิจัยของ วิรัช เที่ยดบัว (2534) พบว่า ครูที่มีพฤติกรรมการยอมรับนวัตกรรมทางวิชาการ ได้แก่ ครูที่มีการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวุฒิ พึ่งเจริญ (2538) พบว่าความสนใจศึกษาหาความรู้ของครูมีความสัมพันธ์กับการยอมรับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มีจำนวน 29 ตัว เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก 27 ตัว และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบ 2 ตัว จัดกลุ่มเป็นตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัวได้ 10 ตัวแปร ด้านสภาพสังคมในมหาวิทยาลัยได้ 5 ตัวแปร ด้านการสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของผู้บริหารได้ 6 ตัวแปร ด้านสภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัยได้ 8 ตัวแปร จะเห็นได้ว่า ตัวแปรด้านสถานภาพส่วนตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากที่สุด มากกว่าตัวแปรด้านอื่นๆ โดยผู้วิจัยจะขอนำมาอภิปรายเฉพาะตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาที่พบซ้ำกันจากการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี และซ้ำกันในชั้นของการยอมรับ รวม 11 ตัวแปร

2.1.1 ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 5 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 4 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า การที่อาจารย์และเพื่อนอาจารย์มีความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้ารับการฝึกอบรมฯ มากเท่าใดก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการ

ฝึกรอบรรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วยในทุกชั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคคลจะแสวงหาข่าวสารข้อมูล แรงเสริมเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ บุคคลส่วนใหญ่จะไม่นิยมรับนวัตกรรมถ้ายังไม่ได้ทดลองใช้ การทดลองจะมีผลต่อการตกลงใจยอมรับนวัตกรรมนั้น (โรเจอร์ และซูเมคเกอร์ .1983) ซึ่ง วิชัย เอียดบัว (2534) ก็ได้กล่าวไว้ว่า นวัตกรรมทางการศึกษาจะเกิดขึ้นในสถาบันการศึกษา หรือโรงเรียนได้นั้น ก็ต่อเมื่อครูมีความตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของนวัตกรรมนั้นๆ โดยการเสาะแสวงหาด้วยการอ่าน อบรมสัมมนา หรือการทำโดยวิธีการอื่นๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ วิธีการและการปฏิบัติใหม่ กับทั้งนำความรู้และสิ่งใหม่เหล่านั้นมาใช้ปฏิบัติ หรือใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอน หรือการปฏิบัติงานอื่นๆ ดังนั้นผู้บริหารควรมีนโยบายที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ได้เข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของอาจารย์ อันจะส่งผลให้อาจารย์เกิดการยอมรับนวัตกรรมมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

2.1.2 มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 4 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 3 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์มีประสบการณ์มากพอที่จะแลกเปลี่ยนข้อคิดระหว่างอาจารย์ด้วยกันเอง มากเท่าใดก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกรอบรรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย ดังที่ โรเจอร์ (Roger, 1983) ได้กล่าวไว้ในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการยอมรับนวัตกรรมว่า บุคคลจะต้องได้รับแรงเสริม แรงกระตุ้นเพื่อสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจ ถ้าผลการกระทำเป็นผลดีตามที่เคยรับรู้มา หรือตามที่คาดหวังการยอมรับนวัตกรรมก็ยังคงมีต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ อภิญา ขอหะชัน (2537) พบว่า ครูสอนศาสนาอิสลามจะยอมรับนวัตกรรมได้มากขึ้นถ้าได้รับความรู้และประสบการณ์ด้านนวัตกรรมนั้น

2.1.3 การเข้ารับการฝึกรอบรรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 3 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 2 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์

สนสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมโดยเทคนิคการประชุมเชิงปฏิบัติการมากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษาตามไปด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษาเกี่ยวข้องกับการผลิต การใช้ และการบำรุงรักษา ดังนั้นจึงเน้นการฝึกอบรมที่ให้ความรู้โดยวิธีการฝึกปฏิบัติเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้เทคนิคการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการฝึกอบรมด้านคือ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจหลักการ และสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำ อย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการยอมรับการฝึกอบรม ดังที่ โรเจอร์ และชูเมคเกอร์ (Roger and Shoemaker, 1971) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสามารถนำไปทดลองใช้ได้ กล่าวคือ นวัตกรรมที่สามารถนำไปทดลองใช้ได้ จะได้รับการยอมรับรวดเร็วกว่า และสูงกว่านวัตกรรมอื่นๆ

2.1.4 การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 3 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์ได้เข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากเท่าใดก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาตามไปด้วย อาจเนื่องมาจากการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารศึกษามีลักษณะเฉพาะอย่าง เป็นการฝึกอบรมโดยวิธีการฝึกปฏิบัติเป็นหลัก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้วิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ ทั้งในด้านเนื้อหา ทักษะการฝึกปฏิบัติ และจากประสบการณ์ส่วนตัวของวิทยากรเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ (ประหยัด จีวรพงศ์, 2528) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจ ทำให้การฝึกอบรมจะดำเนินไปด้วยดี และประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังที่ จีระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2529) ได้อธิบายว่าการที่บุคคลได้ไปพบเห็นและได้สอบถามกับผู้ที่นำนวัตกรรมมาใช้ปฏิบัติจนเกิดผลสำเร็จมาแล้ว จะมีผลให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นและกล้าที่จะนำมาทดลองปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับ โรเจอร์ และชูเมคเกอร์ (Roger and Shoemaker, 1971) ได้ระบุถึงลักษณะของนวัตกรรมที่มีผลต่อระดับการยอมรับนวัตกรรมของบุคคล ข้อที่กล่าวถึงความซับซ้อนไว้ว่า การที่ผู้รับนวัตกรรมเห็นว่านวัตกรรมใดไม่ซับซ้อน ง่าย นำไปใช้สะดวก จะได้รับการยอมรับเร็วกว่าและมากกว่านวัตกรรมอื่น

2.1.5 การมีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 2 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 2 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์มีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานมากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาตามไปด้วย จากหลักการของโอเวนส์ (Robert G. Owens) สอดคล้องกับ แฮร์ริส (Jr.O.Jeff Harris) กล่าวถึงเกี่ยวกับแรงจูงใจว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะตอบสนองโปรแกรมฝึกอบรมมากที่สุด ถ้าผู้เข้ารับการอบรมทราบว่า การเรียนรู้ที่จะได้รับมีความจำเป็นต่อหน้าที่ ความรับผิดชอบและตัวผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพียงใดช่วยตอบสนองการแก้ปัญหา และความต้องการเพียงใด และแบนดูรา (Bandura, 1977) ได้กล่าวไว้ว่า โครงการฝึกอบรมจะประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังได้ ก็ต่อเมื่อผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถที่จะนำความรู้นั้นไปใช้ได้จริง (อ้างถึงในฐีระ ประวาลพฤกษ์, 2538)

2.1.6 การเข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 2 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมกับวิทยากรภายนอก มากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาตามไปด้วย สอดคล้องกับสุชาติ กิจกรรยงและอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2539) ที่กล่าวถึงประเภทของวิทยากรไว้ว่า วิทยากรภายนอก ช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดการยอมรับและมีความสนใจในตัววิทยากร เพราะวิทยากรบางคนอาจจะเป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียงดีและประสบความสำเร็จอย่างสูงในการเป็นผู้บรรยาย การเชิญวิทยากรดังกล่าวจึงอาจมีส่วนช่วยในการจัดอบรมให้ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับและพอใจแก่ผู้เข้ารับการอบรม

2.1.7 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่

มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าผู้บริหารเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ มากเท่าใดก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย แสดงว่าอาจารย์จะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ หากได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ดังที่โรเจอร์ และชูเมคเกอร์ (Roger and Shoemaker.1971) พบว่าบุคคลจะยอมรับการใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษาหรือไม่ขึ้นอยู่กับความตั้งใจยอมรับของผู้มีอำนาจสูงกว่า ถ้า นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษาได้รับการสนับสนุนหรือเผยแพร่มาจากหน่วยเหนือจะได้รับการยอมรับตาม ซึ่งสอดคล้องกับที่ไวด์เนอร์ และไมเออร์ (Weidner and Maier.1976) ได้ อธิบายว่า การมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถาบัน และผู้บริหารให้การสนับสนุนในการใช้นวัตกรรม เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างให้ครูนำนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนางานสอน

2.1.8 การสมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเอง เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า การที่อาจารย์สมัครเข้ารับการฝึกอบรมด้วยตนเองมากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย จากการวิจัยพบว่าตัวแปรนี้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเท่ากับ 3.12 จากกระบวนการตัดสินใจการยอมรับนวัตกรรมของโรเจอร์ (Roger, 1983) ที่กล่าวว่าบุคคลมีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยเฉพาะเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรม และประเมินความรู้ความคิดที่ด้รับมาแล้ว เพื่อการตัดสินใจในการยอมรับนวัตกรรม

2.1.9 การเข้ารับการฝึกอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) และ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกับกลุ่มผู้เข้ารับการอบรมที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกันมากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์ที่มีอายุอยู่ในวัยเดียวกัน มักจะมีความรู้พื้นฐานใกล้เคียงกัน จึงทำให้การ

ฝึกอบรมไม่เกิดปัญหาด้านการเรียนรู้ที่ไม่เท่ากัน หรือเสียเวลา ดังที่ฮอดคินสัน (Hodkinson, 1974) อ้างถึงใน ทัศนวิสัย จำรูญโรจน์ (2527) ได้ชี้ให้เห็นว่า อาจารย์ที่มีวัยแตกต่างกันย่อมจะมีความสนใจที่แตกต่างกันในเรื่องของการพัฒนาอาจารย์ สอดคล้องกับ สาโรจน์ แห่งยัง (2536) พบว่า นักฝึกอบรมที่มีอายุต่างกัน จะมีการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาแตกต่างกัน

2.1.10 การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เป็นตัวทำนายนที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายนที่ดีที่สุด) และ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย จากการวิจัยพบว่าตัวแปรนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเท่ากับ 3.10 อาจกล่าวได้ว่าการประชาสัมพันธ์การฝึกอบรมเป็นการทำให้อาจารย์ได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร และรายละเอียดเบื้องต้นก่อนเข้ารับการอบรม สอดคล้องกับ โรเจอร์ (Roger, 1983) ได้กล่าวไว้ในกระบวนการตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมว่าการตระหนักรู้ว่ามีนวัตกรรม ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้ และหลักการมีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม

สำหรับตัวทำนายนที่สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาในชั้นต่างๆ ของการยอมรับในระดับรองลงมาได้แก่

2.1.11 การที่อาจารย์เคยเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 1 ครั้ง / ปี เป็นตัวทำนายนที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 4 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์พหุคูณแบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวแปรนี้มีค่าร้อยละเท่ากับ 41.2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสนับสนุนด้านนโยบายและงบประมาณยังไม่เพียงพอ จึงทำให้อาจารย์ส่วนใหญ่ มักไม่ค่อยมีโอกาสเข้า

รับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาบ่อยเท่าที่ควร จึงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การยอมรับอยู่ในระดับไม่สูงนัก จากงานวิจัยของอภิญา ขอนะชั้น (2537) พบว่า ถ้าครูได้รับความรู้และประสบการณ์ด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษามากเท่าใด ก็จะส่งผลให้มีการยอมรับมากขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตนา แสงพันธ์ (2527) พบว่า การเคยเข้ารับการอบรมหลักสูตรใหม่ มีการใช้นวัตกรรมทางการสอนแตกต่างกัน

2.1.12 ผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เป็นตัวทำนายนที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 2 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าผู้บริหารสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดให้มีแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาอย่างเพียงพอต่อการใช้ หรือใช้สะดวก และดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านนโยบายและงบประมาณจากผู้บริหาร ดังที่ แมทธิว ไมล์ (Matthew Miles) อ้างถึงใน สำลี ทองธิว (2526) ได้กล่าวถึงความสะดวกในการใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา ว่าถ้านวัตกรรมที่จัดหามาไม่สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างสะดวก นวัตกรรมนั้นก็ยากที่จะเป็นที่ยอมรับ สอดคล้องกับ วิรุฒิ พึ่งเจริญ (2538) พบว่า ถ้านวัตกรรมมีคุณสมบัติไร้ง่าย ใช้สะดวก จะทำให้ครูยอมรับนวัตกรรมได้มากยิ่งขึ้น และในทำนองเดียวกันถ้าผู้บริหารมองไม่เห็นถึงความสำคัญในการบริการ และการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก ครูจะยอมรับนวัตกรรมน้อยลง

2.1.13 ประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี เป็นตัวทำนายนที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 2 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์มีประสบการณ์ในการสอนน้อยมากเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการการยอมรับรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากตามไปด้วย ดังที่วิจัยของวิรุฒิ พึ่งเจริญ (2538) พบว่า ครูที่ทำการสอนมานาน 16 ปีขึ้นไป ซึ่งจัดเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานมานาน มักจะมีระดับการยอมรับนวัตกรรมต่ำกว่าผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย สอดคล้องกับ วิชัย เอียดบัว

(2534) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ทำงานมานานจะยึดมั่นเชื่อถือสภาพสังคมแบบเดิม เป็นอย่างมาก

ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบและมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ได้แก่

2.1.1 ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 4 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบ หมายความว่า ถ้าอาจารย์ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารศึกษามากเท่าใดก็จะทำให้อาจารย์มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารศึกษาลดต่ำลงเท่านั้น และจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าตัวทำนายนี้สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ถึง 4 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิญา ขนะชั้น (2537) พบว่า การได้รับความรู้ประสบการณ์ด้านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา เป็นตัวทำนายที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีการศึกษา

2.1.2 ตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์ เป็นตัวทำนายที่สามารถมีส่วนร่วมในการอธิบายความแปรปรวนได้ 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์แบบคัดเลือกตัวทำนายที่ดีที่สุด) 1 ชั้น (จากวิธีวิเคราะห์หาคู่แบบปกติ) เป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวก หมายความว่า ถ้าอาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นเท่าใด ก็จะทำให้อาจารย์มีการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารศึกษามากตามไปด้วย อาจเนื่องมาจากอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการดำเนินงานอย่างมีระบบ เป็นผู้ที่มีความรู้ในการบริหารงานทางด้าน การเรียนการสอน ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (เสรี เพิ่มชาติ, 2530) แต่เนื่องจากอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการศาสตราจารย์ มีเป็นจำนวนน้อย จึงอาจทำให้การยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงนัก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่าองค์ประกอบด้านสถานภาพส่วนตัวของอาจารย์เป็นตัวแปรที่มีส่วนร่วมอธิบายความแปรปรวนของการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาได้มากที่สุด เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการนำเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน อาจารย์ควรได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านการสอนให้ก้าวหน้า และทันสมัยอยู่เสมอ โดยมีความกระตือรือร้นที่จะนำความรู้วิธีการใหม่ๆ มาใช้ปฏิบัติหรือนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน อีกทั้งให้ความร่วมมือในการเข้ารับการอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหา และปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นในทุกๆ ทาง

1.2 สภาพการฝึกอบรมในมหาวิทยาลัยก็เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ และมีผลต่อการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของอาจารย์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การวางแผนการดำเนินงานอย่างมีระบบ รอบคอบ และจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์ และจุดมุ่งหมายของสถาบัน จัดให้มีสถานที่ที่เอื้อต่อการใช้ฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มีแหล่งบริการที่สะดวกและง่ายต่อการใช้ สนองความต้องการการใช้เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาของแต่ละสาขา เพราะแต่ละสาขาจะมีระบบและแนวทางเฉพาะ ควรหาแนวทางในการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาหรือบริการวัสดุอุปกรณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของสาขา อันจะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์เกิดการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษามากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในฐานะผู้นำในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย และมีบทบาทสำคัญต่อการยอมรับนวัตกรรม ควรตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น โดยการ

สนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้อาจารย์ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จัดสรรงบประมาณสนับสนุนแหล่งบริการด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา และมีการส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการเลือกใช้ และการผลิตเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา ซึ่งจะก่อให้เกิดการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และผู้บริหารควรวางนโยบายได้อย่างชัดเจน และแจ้งนโยบายให้อาจารย์ทราบโดยทั่วกัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีการยอมรับนวัตกรรมการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษาในระดับสูงขึ้น

1.4 การประสานงานอย่างดีของทุกฝ่ายเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินการศึกษาอย่างมีคุณภาพ คือ มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษาอย่างเด่นชัด หน่วยพัฒนาคณาจารย์เป็นฝ่ายให้ความรู้ ฝึกอบรมผู้สอน หน่วยเทคโนโลยีทางการศึกษา ศูนย์วิทยบริการเป็นแกนนำในการผลิตสื่อ แนะนำการใช้สื่อ หน่วยอาคารสถานที่จัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์อย่างพอเพียงและพร้อมใช้ได้ทุกเมื่อ ทำให้อาจารย์ผู้สอนยอมรับที่จะพัฒนาการสอนด้วยเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา และส่งผลต่อการยอมรับนวัตกรรมของอาจารย์ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษาโดยการขยายขอบเขตของกลุ่มประชากร ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย เอกชน หรือครูที่สอนในระดับการศึกษาอื่นๆ บ้าง เพื่อศึกษาการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษาของกลุ่มประชากรอื่น

2.2 ควรมีการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการยอมรับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยกับการนำไปใช้จริง ในกรุงเทพมหานคร หรือเขตการศึกษาอื่นๆ